

«Το Νέο Πλαίσιο Αδειοδότησης Οικονομικών Δραστηριοτήτων, μια κομβική μεταρρύθμιση για την επιχειρηματικότητα»

Δευτέρα, 23 Ιανουαρίου 2017

Γραφεία ΣΕΒ

Οι Όροι Περιβαλλοντικής Προστασίας, Εγκατάστασης & Λειτουργίας στο Νέο Πλαίσιο Αδειοδότησης, και η Ανάγκη μίας Ενιαίας Δομής Απόδοσής τους, κ. Άρης Αλεξόπουλος, Επίκουρος Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης, Πανεπιστήμιο Κρήτης

Ευχαριστώ για την πρόσκληση. Θα τοποθετηθώ όχι μέσα από την οπτική ενός παρατηρητή από απόσταση αλλά ενός Είχα την ευκαιρία να συνδεθώ με την νομοθέτηση 5 σημαντικών μεταρρυθμιστικών εγχειρημάτων απλοποίησης από το 2010 στη χώρα μας α) του 3853/2010. «Απλοποίηση διαδικασιών σύστασης προσωπικών και κεφαλαιουχικών εταιριών» β) του Ν. 3982/2011 για την αδειοδότηση της βιομηχανικής δραστηριότητας γ) Του 4014/2011 για την περιβαλλοντική αδειοδότηση δ) του νόμο ομπρέλα Ν.4262/2014 και ε) του πρόσφατου 4442/2016 : Νέο θεσμικό πλαίσιο για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας .

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την παρουσίαση με τις παραδοχές που αφορούν την διάγνωση του προβλήματος στον τομέα των αδειοδοτήσεων στη χώρα μας αλλά και των προδιαγραφών πάνω στις οποίες πρέπει να στηριχθεί η προτεινόμενη λύση.

Ο αφετηριακός ισχυρισμός ως προς την διάγνωση είναι ότι η βαθιά οικονομική κρίση που βρίσκεται η χώρα μας δεν είναι μόνο αποτέλεσμα των κακών επιλογών στο επίπεδο της μακροοικονομικής διαχείρισης, αλλά είναι κυρίως προϊόν της συστηματικής αποτυχίας μας στο θεσμικό επίπεδο της οργάνωσης του κράτους μας. Στην καρδιά του ισχυρισμού ότι αυτό που βιώνουμε ως παραγωγική δομή είναι κρίση διακυβέρνησης βρίσκεται ο ρυθμιστικός ρόλος του κράτους. Εκεί έχουμε αποτύχει παταγωδώς ως κράτος, να ρυθμίσουμε αποτελεσματικά την παραγωγική δραστηριότητα από την στιγμή της γέννησης της ως τη διακοπή της.

Είναι σχεδόν καθολικά αποδεκτό ότι το κράτος για να διασφαλίσει το δημόσιο συμφέρον οφείλει να παρέμβει και να ρυθμίζει την οικονομική δραστηριότητα. Ο ρυθμιστικός ρόλος

του κράτους είναι το ελάχιστο που πρέπει αυτό να κάνει ούτως ώστε όλοι να γίνονται καλύτερα χωρίς να γίνεται κάποιος χειρότερα. Η προστασία του καταναλωτή, η προστασία του περιβάλλοντος, η υγιεινή και η ασφάλεια στους χώρους εργασίας, η δημόσια υγεία, η διασφάλιση της τήρησης των συμφωνιών που εθελοντικά συνάπτονται στο πεδίο της οικονομίας, η ελεύθερη πρόσβαση στα δημόσια αγαθά και υπηρεσίες, είναι θέματα που περνούν μέσα από το ρυθμιστικό ρόλο του κράτους. Κρίσιμα ζητήματα για τη ζωή των πολιτών και την επιχειρηματική δραστηριότητα που η αποτυχία αποτελεσματικής ρύθμισης τους μεταφράζεται ταυτόχρονα σε αποτυχία διασφάλισης του δημοσίου συμφέροντος και μαρασμού της υγιούς επιχειρηματικότητας.

Η συχνά παρατηρούμενη όχι μόνο στην χώρα μας αλλά σχεδόν σε όλες τις αναπτυσσόμενες δημοκρατίες υπερ-ρύθμιση και οι δαιδαλώδεις διοικητικές διαδικασίες γίνεται αποδεκτό ότι οδηγούν σε αδιαφάνεια και διαφθορά. Στις αρχές της δεκαετίας του 1980 κάποιιοι πρότειναν ως λύση την απορρύθμιση και ταύτισαν τη βέλτιστη ρύθμιση με το μικρότερο κράτος. Τώρα, ύστερα από την εμπειρία τριάντα και πλέον ετών, έχει γίνει αποδεκτό ότι το λιγότερο κράτος δεν είναι εξ ορισμού αποτελεσματικό. **Η κυρίαρχη πλέον τάση στη ρυθμιστική πρακτική των ανεπτυγμένων δημοκρατιών είναι η αναζήτηση όχι της λιγότερης, αλλά της αποτελεσματικής επαναρρύθμισης των οικονομικών λειτουργιών, που διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον των κοινωνιών χωρίς να πνίγει, αλλά αντίθετα να διευκολύνει τις δημιουργικές επιχειρηματικές δυνάμεις τους να αναπτυχθούν.** Σήμερα έχει πλέον κυριαρχήσει ότι **το βέλτιστο ρυθμιστικό περιβάλλον, και όχι οι φορολογικοί παράδεισοι, μπορεί να γίνει το συγκριτικό πλεονέκτημα μιας χώρας για να προσελκύσει πόρους για την ανάπτυξη της.**

Εφόσον αυτή είναι η διάγνωση ως προς την αποτυχία διακυβέρνησης, το φάρμακο δε μπορεί να είναι άλλο από τη λειτουργική, οργανωτική και θεσμική αναδιάταξη του ρυθμιστικού ρόλου του κράτους μας. **Χρειαζόμαστε σταθερούς, αποτελεσματικούς ρυθμιστικούς νόμους, αποτελεσματική διοίκηση που τους εφαρμόζει, αποτελεσματικούς ελεγκτές και δικαστές που διασφαλίζουν την εφαρμογή τους.**

Η γενική διάγνωση που προκύπτει από όλες σχεδόν τις μελέτες των τελευταίων δέκα χρόνων αλλά και επιβεβαιώνονται από την τρέχουσα μεταρρυθμιστική προσπάθεια είναι ότι εως σήμερα, το αδειοδοτικό σύστημα της χώρας χαρακτηρίζεται από υπερ-ρύθμιση δραστηριοτήτων, μεγάλη διασπορά εμπλεκόμενων φορέων, μη αξιοποίηση σύγχρονων

εργαλείων διοίκησης όπως η ανάλυση ρίσκου και η σχεδόν αποκλειστική προσφυγή στον εξαντλητικό και συχνά αναποτελεσματικό προληπτικό έλεγχο αντι για τον στοχευμένο δειγματοληπτικό έλεγχο εν λειτουργία. Τέλος καταγράφεται έλλειψη σε υποστηρικτικά συστήματα πληροφορικής και σημαντικό έλλειμμα αυτοματοποίησης των διαδικασιών.

Οι πρόσφατες θεσμικές πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της απλοποίησης των διαδικασιών αδειοδότησης, που αφορούν στο Ν.4014/2011 για την περιβαλλοντική αδειοδότηση, στο Ν. 3982/2011 για την αδειοδότηση της βιομηχανικής δραστηριότητας και ο νόμος ομπρέλα Ν.4262/2014 παρά τα προβλήματα τους στο περιεχόμενο και στη μεθοδολογία, αξιολογούνται συνολικά ως θετικές πρωτοβουλίες στο επίπεδο του νομοθετικού περιεχομένου.

Θα ήθελα εδώ να μοιραστώ μαζί σας την κοινή αγωνία, πιστεύω όλων όσων θεωρούν ότι αυτή η χωρά χρειάζεται μεταρρυθμίσεις για να πάει μπροστά. Το κοινοβούλιο μας έχει ψηφίσει διαχρονικά, ειδικά τα τελευταία 6 χρόνια, εκατοντάδες φιλόδοξους μεταρρυθμιστικούς νόμους. Όμως ελάχιστοι έχουν υλοποιηθεί. Υπάρχει ένα τεράστιο έλλειμα υλοποίησης. Είναι λες και νομίζουμε ότι με το που ψηφίστηκε ο νόμος έγινε και η μεταρρύθμιση. Η μεταπολιτευτική δημοκρατία μας χαρακτηρίζεται από πολλές μεταρρυθμίσεις δημοσίων πολιτικών, που απέτυχαν στη φάση της υλοποίησης. Πολλές μεταρρυθμίσεις εξαγγέλλονται, οι περισσότερες ψηφίζονται στο Κοινοβούλιο, ελάχιστες όμως υλοποιούνται. Η διαχρονική μελέτη, από το 1974 έως σήμερα, των μεγάλων μεταρρυθμιστικών νόμων δείχνει ότι εκδίδεται κατά μέσο όρο μόνο των 45% των προβλεπόμενων εξουσιοδοτικών διατάξεων, απαραίτητων για να λειτουργήσουν οι πρόνοιες της πρωτογενούς νομοθέτησης. Τα ποσοτικά στοιχεία παραπέμπουν σ' ένα αδιαμφισβήτητο συστηματικό έλλειμμα υλοποίησης μεταρρυθμίσεων. Τα ερωτήματα για τον τρόπο ανάσχεσης του γίνονται αδήριτα, ειδικά κάτω από την επιτακτική ανάγκη μεταρρυθμίσεων για να ξεπεράσουμε την παρούσα κρίση. Με ποιο τρόπο μπορεί μια κυβέρνηση στον τόπο μας να εξασφαλίσει ότι η νομοθετημένη θέληση της θα εφαρμοσθεί όπως ακριβώς την αποτύπωσε στην πρωτογενή νομοθετική της δραστηριότητα;

Αναζητώντας μια αποτελεσματική στρατηγική μεταρρύθμισης

Παρόλο που δεν υπάρχει ένας δρόμος για να φθάσουμε στο στόχο, η προσφυγή στη διεθνή εμπειρία και τις επιτυχείς πρακτικές είναι η συντομότερη οδός για να υιοθετηθούν κανόνες αποτελεσματικής διακυβέρνησης. Ειδικά στην ελληνική περίπτωση στα συστατικά μιας επιτυχούς στρατηγικής μεταρρυθμίσεων που θα οδηγεί στην ελαχιστοποίηση του διαχρονικά διαπιστωμένου ελλείμματος υλοποίησης πρέπει να συμπληρωθούν από τα παρακάτω στοιχεία:

α) Στη φάση της νομοθέτησης τα μεταρρυθμιστικά σχέδια νόμου πρέπει να ψηφίζονται στη Βουλή και να γίνονται νόμοι του κράτους συνοδευόμενα όχι μόνο από την αιτιολογική τους έκθεση και την ανάλυση κανονιστικών επιπτώσεων, αλλά και από ένα λεπτομερή χρονοπρογραμματισμό των δράσεων που πρέπει να γίνουν, ώστε να υλοποιηθεί η μεταρρύθμιση. Έτσι, αυξάνεται η δέσμευση των κυβερνήσεων γύρω από ένα εγκεκριμένο από το κοινοβούλιο πρόγραμμα υλοποίησης της υπό ψήφιση μεταρρύθμισης και ενισχύεται η δυνατότητα ελέγχου της ορθής τήρησής του, τόσο από τη Βουλή όσο και από τις υπόλοιπες κοινωνικές συλλογικότητες που ενδιαφέρονται για την προώθηση της νομοθετημένης μεταρρύθμισης.

Ειδικότερα, στην δομή των Υπουργείων επειδή δεν υπάρχουν και πρέπει να δημιουργηθούν δομές διοίκησης έργου (Project Management Office). Είναι λες και θεωρούμε ότι οι μεταρρυθμίσεις ολοκληρώνονται την ώρα που αυτές ψηφίζονται. Το αποτέλεσμα είναι ότι τα Υπουργεία δεν ασχολούνται συστηματικά με την υλοποίηση. Επίσης δεν μετράμε τα αποτελέσματα που επιφέρει στους επιμέρους τομείς μία νέα ρύθμιση. Στο πλαίσιο αυτό, **το Παρατηρητήριο του ΣΕΒ για το επιχειρηματικό περιβάλλον** χρειάζεται να αποκτήσει ένα διαχρονικό χαρακτήρα, όπου μέσα από ένα σύστημα δεικτών θα μετράει το πώς είναι η κατάσταση (π.χ. ετήσιος αριθμός αδειών που εκδόθηκαν).

β) Ξεκάθαρη περιγραφή του περιεχομένου των νόμων

Η λιγότερο γενική και καλύτερα εξειδικευμένη πρωτογενής νομοθετική παραγωγή από την κυβέρνηση μειώνει ex ante τη δυνατότητα των υπόλοιπων θεσμικών παικτών, δηλαδή της Διοίκησης, αλλά και της Δικαιοσύνης να παρεκκλίνει ασκώντας τον ερμηνευτικό της ρόλο στη φάση της υλοποίησης.

γ) Συνδυασμένοι έλεγχοι τήρησης των κανόνων: να περάσουμε από την αποκλειστική καταφυγή στον προληπτικό στον συνδυασμό του με τον εκ των υστέρων και εν λειτουργία έλεγχο

Πάνω απ όλα όμως η συνταγή μιας επιτυχούς μεταρρυθμιστικής προσπάθειας πρέπει να στηρίζεται σε:

- Επίμονη μεταρρυθμιστική ηγεσία που δυστυχώς δεν έχουμε στη χώρα μας
- Επαρκή σε γνώση, ικανότητες και ειδημοσύνη ομάδα διεύθυνσης του εγχειρήματος

Αλλά πάνω από όλα χρειάζεται μεταρρυθμιστική ηγεσία, ηγεσία, ηγεσία.

Με βάση τα παραπάνω ας προχωρήσουμε στην αξιολόγηση των μεταρρυθμιστικών νόμων στο τομέα των αδειοδοτήσεων.

Αξιολογώντας τον 4014/2011

Βασικοί στόχοι των ρυθμίσεων του νόμου 4014 που εκδόθηκε τον Σεπτέμβρη του 2011 ήταν η απλοποίηση, ο εξορθολογισμός και η συντόμευση των σχετικών διαδικασιών περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων με ταυτόχρονη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος.

Μετά την έναρξη εφαρμογής του νέου νόμου είχαμε άμεση μείωση των διοικητικών και οικονομικών βαρών για την επιχειρηματικότητα μέσα από την απαλλαγή του 85% των δραστηριοτήτων από την «ακριβή» και χρονοβόρα διαδικασία της εκπόνησης μελέτης ώστε να πάρουν περιβαλλοντική άδεια.

Σήμερα πλέον ο αριθμός μελετών που υποβάλλονται για περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων έχει μειωθεί από 21.500 μελέτες ετησίως (στοιχεία 2005-2009) σε περίπου 2.400. Σημαντικό στοιχείο για τη μείωση των μελετών συνιστά το γεγονός ότι για την περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων και δραστηριοτήτων Β κατηγορίας (έργα που χαρακτηρίζονται από τοπικές και μη σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον), δεν απαιτείται πλέον υποβολή μελέτης, αλλά υπάγονται κατόπιν δήλωσης του φορέα του έργου σε Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις (ΠΠΔ), δηλ. λαμβάνουν αυτόματα περιβαλλοντικούς όρους που προσαρτώνται στην άδεια ίδρυσης ή εγκατάστασης ή λειτουργίας. Οι όροι αυτοί έχουν καθοριστεί με σχετικές Υπουργικές ή κοινές Υπουργικές Αποφάσεις. Για τα έργα αυτά υποβάλλονταν ετησίως περίπου 13.300 μελέτες (Μ.Ο. Ετών 2005-2009).

Επίσης με τον νόμο 4014/11, έχουν εισαχθεί όλες οι διαδικασίες που εξασφαλίζουν καλύτερη ποιότητα περιβαλλοντικών όρων, εξάλειψη διπλών αδειοδοτήσεων, βελτίωση ποιότητας μελετών, μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου ενώ ταυτόχρονα προβλέπεται η συστηματοποίηση και ενδυνάμωση των περιβαλλοντικών ελέγχων. Παράλληλα έχουν τυποποιηθεί όλες οι διαδικασίες που αφορούν στην αξιολόγηση των σχετικών μελετών περιβάλλοντος, ώστε να ακολουθούνται οι ίδιες πρακτικές τόσο από τις αδειοδοτούσες αρχές, όσο και από τους γνωμοδοτούντες φορείς και το κοινό, ενώ έχουν προβλεφθεί ηλεκτρονικά πληροφοριακά συστήματα που θα υποστηρίζουν τις διαδικασίες και θα συνεισφέρουν στην ολοκλήρωσή τους με πλήρη διαφάνεια.

Από τη μείωση των απαιτούμενων μελετών για την περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων και την τυποποίηση και απλοποίηση των σχετικών διαδικασιών, έχουν προκύψει και σημαντικά οφέλη για την εθνική οικονομία που ανέρχονται σε περίπου 85 εκατομμύρια ευρώ (στο ποσό αυτό δεν έχει συνεκτιμηθεί το κόστος ευκαιρίας και το όφελος από την ενσωμάτωση άλλων αδειών στην περιβαλλοντική αδειοδότηση).

Καταργήθηκαν διπλές ή αλληλοεπικαλυπτόμενες αδειοδοτήσεις για την χορήγηση των οποίων απαιτείτο η υποβολή και αξιολόγηση ίδιων ή παρεμφερών δικαιολογητικών με αυτά που υποβάλλονταν για την περιβαλλοντική αδειοδότηση. Οι άδειες αυτές ενσωματώθηκαν στην περιβαλλοντική αδειοδότηση. Συγκεκριμένα έχουν ενσωματωθεί στην περιβαλλοντική αδειοδότηση:

η έγκριση επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση

η άδεια διάθεσης λυμάτων ή βιομηχανικών αποβλήτων

η άδεια διαχείρισης επικινδύνων και μη επικινδύνων αποβλήτων

η άδεια επαναχρησιμοποίησης επεξεργασμένων λυμάτων

η έγκριση καταλληλότητας οικοπέδου ή γηπέδου για τα τουριστικά καταλύματα και η

έγκριση σκοπιμότητας ή σκοπιμότητας χωροθέτησης για τις ειδικές τουριστικές υποδομές

Έλλειμα υλοποίησης

α) έναρξη πλήρους λειτουργίας του ΗΠΜ

Η σημασία της λειτουργίας του ΗΠΜ και η συνεισφορά του στην ελαχιστοποίηση του χρόνου έκδοσης των περιβαλλοντικών αδειών και στην ενίσχυση της διαφάνειας κατά τη διάρκεια των σχετικών διαδικασιών είναι κομβικής σημασίας. Έπρεπε να λειτουργεί από το 2014.

β) η σύσταση του μητρώου ιδιωτών περιβαλλοντικών ελεγκτών

γ) η σύσταση του μητρώου πιστοποιημένων ιδιωτών αξιολογητών Μελετών Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων

δ) η περαιτέρω ενσωμάτωση κι άλλων αδειών στην περιβαλλοντική αδειοδότηση

ε) η μη τακτική σύγκλιση του Κεντρικού και των περιφερειακών συμβουλίων περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Αυτά γνωμοδοτούν για έργα και δραστηριότητες που αδειοδοτούνται περιβαλλοντικά στην περίπτωση που λείπουν ουσιώδεις γνωμοδοτήσεις ή υπάρχουν αντικρουόμενες γνωμοδοτήσεις για τις ΜΠΕ. Έτσι έχουμε καθυστερήσεις

στ) Η σύνταξη εθνικού σχεδίου τακτικών επιθεωρήσεων των περιβαλλοντικών αδειών των έργων και δραστηριοτήτων και την έναρξη υλοποίησης ελέγχων και επιθεωρήσεων βάσει αυτού.

στ) Η επιμόρφωση του ανθρώπινου δυναμικού. Σημαντικός παράγοντας για την υλοποίηση των μεταρρυθμιστικών διατάξεων του νέου νόμου είναι το ανθρώπινο δυναμικό.

Ο 4262/2014

Ο 4262/2014 σε επίπεδο διακηρύξεων και φιλοσοφίας κινήθηκε σε μια κατεύθυνση απλούστευσης. Ωστόσο λόγω της ανάγκης έκδοσης των Γενικών Όρων Λειτουργίας ως προϋπόθεση για απαλλαγή μιας δραστηριότητας από αδειοδότηση στην εφαρμογή του κρίθηκε ως δύσχρηστος. Η έλλειψη έτοιμων προτυποποιημένων γενικών όρων λειτουργίας για κάθε οικονομική δραστηριότητα και το πλήθος των προβλεπόμενων εξουσιοδοτικών διατάξεων και μάλιστα Προεδρικών Διαταγμάτων καθιστούσε την υλοποίηση του νόμου πολύ αργή έως αδύνατη. Ενώ η τότε κυβέρνηση και ο επιχειρηματικός κοσμος πανηγύρισε για την μεγάλη τομή που νομοθέτησε στον τρόπο αδειοδότησης των επιχειρήσεων, στην πράξη αυτή αποδείχθηκε ένα πουκάμισο αδειανό. Έτσι, με εισήγηση της Παγκόσμιας Τράπεζας, η παρούσα κυβέρνηση πήρε την απόφαση να προχωρήσει στην αντικατάσταση του 4262/2014, υιοθετώντας μια νέα μεθοδολογία απλούστευσης.

Η αξιολόγηση του 4442/2016

Έχει λίγες εξουσιοδοτικές διατάξεις και υπάρχει ένα επεξεργασμένο σχέδιο ενεργειών για την φάση της εφαρμογής.

Πρώτη προτεραιότητα η υλοποίηση μέχρι το 2018 με συντονισμένες ενέργειες του νέου πληροφορικού συστήματος που θα υποστηρίξει την νέα διαδικασία. Επίσης σχεδιάζεται ένα νέο σύστημα ελέγχων με την ανάπτυξη ελεγκτικών πρακτικών που βασίζονται στην

αξιολόγηση κινδύνου. Τέλος η εφαρμογή των θεσμικών αλλαγών, θα στηριχθεί στην εκπαίδευση του προσωπικού και την ενημέρωση των ενδιαφερομένων.

Το ενιαίο της αδειοδοτικής διαδικασίας και η μεταρρυθμιστική ατζέντα

Η μεταρρύθμιση του αδειοδοτικού συστήματος της χώρας είναι μια άσκηση βελτιστοποίησης διαδικασίας. Επομένως οι όροι προστασίας περιβάλλοντος, η άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας πρέπει να εξεταστούν από κοινού και οι λύσεις να προέλθουν από την ίδια μεθοδολογία. Τα ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπισθούν:

- Η εγκατάσταση αφορά δυνατότητα τοπικής εγκατάστασης με βάση την σχετική νομοθεσία για χρήσεις γης. Χρειάζεται ένα απλούστερο και απόλυτα ιεραρχημένο σύστημα σχεδιασμού χρήσεων γης
- Σήμερα η εκτός σχεδίου εγκατάσταση είναι πιο ελκυστική λόγω φθηνής γης και ατιμωρησίας. Αυτό που χρειάζεται είναι να γίνουν οι οργανωμένοι υποδοχείς ελκυστικότεροι
- Πρέπει να καταργηθεί η όχληση ως κριτήριο εγκατάστασης παραγωγικής δραστηριότητας και αυτό να γίνεται σύμφωνα με την περιβαλλοντική νομοθεσία
- Να επιτραπεί η μέση κ υψηλή όχληση στην Αττική που έχει ανεργία πάνω από 50% και διαθέτει τις καλύτερες περιβαλλοντικές υποδομές της χώρας.

Όμως σε κάθε περίπτωση ακόμα και με το υπάρχον καθεστώς χρήσεων γης πρέπει να προχωρήσουμε άμεσα ώστε η εγκατάσταση να συγχωνευτεί με την περιβαλλοντική αδειοδότηση. Τα ζητήματα που εξετάζονται στην άδεια εγκατάστασης προβλέπεται να εξετάζονται (στο σύνολό τους) από την ΜΠΕ (εγκαταστάσεις υποκατηγορίας Α1 και Α2) όπως προκύπτει από την ΥΑ 170225/2014 σχετικά με την «Εξειδίκευση των περιεχομένων των φακέλων περιβαλλοντικής αδειοδότησης έργων και δραστηριοτήτων της Κατηγορίας Α' ...» και την ΥΑ 48963/2012 σχετικά με τις «Προδιαγραφές περιεχομένου Α.Ε.Π.Ο. ...».

Για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της διάταξης αρκεί να τροποποιηθεί ελαφρά η ΚΥΑ 1649/45/2014 σχετικά με την «Εξειδίκευση των διαδικασιών γνωμοδοτήσεων και τρόπου ενημέρωσης του κοινού και συμμετοχής του ενδιαφερόμενου κοινού στη δημόσια διαβούλευση κατά την περιβαλλοντική αδειοδότηση έργων και δραστηριοτήτων της Κατηγορίας Α» σχετικά με τις αρμόδιες υπηρεσίες που γνωμοδοτούν προκειμένου οι υπηρεσίες της ΓΓ Βιομηχανίας (και οι αντίστοιχες περιφερειακές) να γνωμοδοτούν κατά τη διαδικασία αξιολόγησης της ΜΠΕ και έκδοσης της Απόφασης Έκδοσης Περιβαλλοντικών Όρων (ΑΕΠΟ).

Βρισκόμαστε ως χώρα και κοινωνία μπροστά σ' ένα τεράστιο έργο αλλαγών που έπρεπε να είχαν γίνει εδώ και δεκαετίες σταδιακά και τώρα πρέπει να πραγματοποιηθούν σε πολύ

σύντομο χρονικό διάστημα. Στο επίπεδο υιοθέτησης περιγράφηκε παραπάνω το πλαίσιο εντός του οποίου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί η αναθεώρηση της αδειοδότησης. Το βάρος όμως πρέπει να δοθεί στο στάδιο «μετά την υιοθέτηση της μεταρρύθμισης». Εκεί πρέπει να δώσουμε την μάχη από δω και πέρα και να μην την χάσουμε. Η χώρα και η επιχειρηματική της τάξη δεν έχει άλλες αντοχές στο να ανέχεται στο όνομα του δημοσίου συμφέροντος, παρασιτικές συμπεριφορές εγκατεστημένων μικροσυμφερόντων. Πρέπει να προχωρήσουμε.

Σας ευχαριστώ